

Kázanie brata Franka

3. 8. 2014, 10:00 Krefeld

„Ale my sme podlžní ďakovať vždycky Bohu za vás, bratia, milovaní Pánom, že si vás Boh vyvolil od počiatku cieľom spasenia v posvätení ducha a vo viere pravdy, k čomu vás povolal naším evanjeliom nadobudnúť slávy nášho Pána Ježiša Krista. Tak tedy, bratia, stojte a držte podania, ktorým ste naučení už či slovom a či naším listom. A On sám, náš Pán Ježiš Kristus, a Boh a náš Otec, ktorý nás zamiloval a dal večné potešenie a dobrú nádej v milosti, nech ráči potešiť vaše srdcia a upevníť vás v každom dobrom slove a v skutku.“ (2. Tesaloničanom 3:13–17)

Aj dnes všetkých veľmi srdečne vítame v drahom mene nášho milovaného Pána.

Sme obzvlášť vďační za všetky jazyky, či už z Európy alebo celého sveta. Ďakujeme za našich prekladateľov, ktorých nám Boh daroval, aby mohlo byť každé kázanie prekladané priamo do 12 jazykov, aby všetci tí, ktorí sú tu dnes prítomní z rôznych krajín a jazykov, mohli počuť. Jednoducho len ďakovať a ešte raz len ďakovať za veľkú prednosť, ktorú nám Boh daroval.

Nielenže vykonávame priamy príkaz a zvestujeme evanjelium na svedectvo všetkým národom, ale že sa Boh postaral o to, že je na tomto mieste zvestované Slovo – Slovo, ktoré ostáva naveky.

Bratia a sestry, hovorím vám, my nekážeme o Slove, my kážeme Slovo. A to sme na začiatku v úvodnom Slove veľmi zreteľne čítali a počuli. Nie ľudské Slovo a ľudské myšlienky o Božom Slove, nie, zvestujeme Božie Sväté Slovo v origináli a vychádzame jednoducho z toho, že sa týka nás všetkých a že my, ktorí ho počujeme, sme ho prijali ako Božie Slovo, ktorým vskutku je. Tak sme to čítali.

Áno, máme skutočne veľké množstvo telefonických pozdravov.

Máme pozdravy z Bulharska, a to mi dovoľte zmieniť. Naši súrodenci, ktorých som nedávno stretol v Kišineve v Moldavsku, sú dnes tu ako celá rodina. Prosím, aby teraz všetci povstali – celá rodina, ktorá teraz žije v Bulharsku. Tam ste, krásna rodina, dohromady 7 detí, 6 z nich je dnes tu. Boh ich požehnaj mimoriadnym spôsobom.

(ďalšie pozdravy)

Sme v láske Božej a v Duchu zo srdca spojení. Potom tu máme...

kde sú títo drahí súrodenci z Atlanty? Boh vás požehnaj v našom strede. Brat nás pozval, aby sme spoločne cestovali do Mexika, Portorika a do iných španielsky hovoriacich krajín. Áno, Boh je milostivý, Boh volá von, a kým počet nebude plný, tak bude Pán Svoje zaslúbenie uskutočňovať.

Prosím, verte tomu z celého srdca – tým Svojim Pán povedal vtedy a nám hovorí dnes: „...*idem vám pripraviť miesto, a keď odídem a pripravím vám miesto, prídem zase a poberiem si vás k Sebe, aby ste tam, kde som Ja, aj vy boli.*“ Sme jednoducho vďační, že Pán tak priamo, úplne osobne každého z nás oslovuje, a tak zaslúbenie obživuje, skutočne obživuje, aby sa nikto necítil z toho vyradený. Žiadny, a dovoľte mi to povedať v mene Pánovom: **Nikto nech si už viac nekladie otázku: Budem skutočne pri tom? Prosím, zanechajte také myšlienky tu dnes raz a navždy. Nenechajte v sebe povstať absolútne žiadnu pochybnosť, verte Slovu, nehľadte na seba a na svoje nedostatky, hľadte na Pána, ktorý priniesol dokonalú obeť, preliat Svoju krv a dal Svoj život, aby mal Nevestu, s ktorou sa stretne.**

To krásne je, bratia a sestry, ak hľadáme duchovne, tak sa stalo presne to isté, ako sa stalo s Adamom a Evou. Tak iste, ako Eva bola vyňatá z Adama a bola privedená k nemu a on z presvedčenia jednoducho zvolal: „...*kosť z mojich kostí a telo z môjho tela*“, tak bol na kríži Golgoty otvorený bok druhého Adama a krv Novej zmluvy vytiekla a Nevesta bola zachránená a je telom z Jeho tela, kosť z Jeho kostí. Nie len tak niekde niekto, ale z Neho vyšla a bude k Nemu zavedená. Jednoducho nádherné, keď nad tým premýšľame a vo viere za to môžeme Pánu ďakovať.

Aby som nezabudol, dovoľte mi ešte raz zreteľne povedať, pre nás, ktorí sme tu a pre všetky Božie deti po celom svete: **Nenechajte v sebe povstať žiadne myšlienky pochybnosti a nemyslite si sami pre seba: „Budem naozaj pri tom?“ Raz navždy: Tak iste, ako bolo dielo spásy dokonané, tak iste je v očiach Ženícha Nevesta dokonaná a síce bez poškrvny a vrásky** – tak to stojí napísané v Efežanom 5:27, že náš Pán sám, nie nejaký Boží muž, ale On sám Svoju Nevestu bez poškrvny a vrások postaví pred Svoju tvár. Tomu verím – tak to stojí napísané, a tak tomu všetci veríme.

Nech sa všetci cítia dobre – všetci, ktorí sú na návšteve, obzvlášť

z Edmontonu v Kanade, a všetci, ktorí sú dnes tu z USA, Južnej Afriky, odkiaľkoľvek a z celej Európy. Keď myslím na to, že niektorí cestujú viac ako 1 500 km, aby tu boli, ďalší viac ako 1 000, iní viac ako 100 či 400. Bratia a sestry, oni prichádzajú z východu a západu, prichádzajú z juhu a severu, prichádzajú, aby boli pripravení na slávny deň príchodu Ježiša Krista, nášho Pána.

A aj to smie byť ešte raz zdôraznené: ten istý Boh, ktorý poveril Pavla, ktorý poveril už Jána Krstiteľa a dal mu priame pokyny a povedal: „*Na koho uvidíš zostupovať Ducha, a že zostáva na ňom, to je Ten, ktorý krstí Svätým Duchom.*“ (ev. Jána 1:33) Pavlovi bolo povedané: „...*budeš mu svedkom všetkým ľuďom toho, čo si videl a počul.*“ (Skutky 22:15) Pavol bol na vlastné oči a uši svedkom toho, čo mu Boh pri povolaní dal na cestu, a preto na základe Božieho povolania a poslania mohol v Božom poverení povedať a napísať, čo Boh povedal a čo Boh chcel, aby bolo napísané – konal v priamom poverení živého Boha. A tak sa to stalo v našich dňoch skrze službu brata Branhamu. A ak to už zmieňujem, tak mi dovoľte v láske povedať, obzvlášť pre všetkých, ktorí sú noví: Nepohoršujte sa, prosím, ak zmieňujeme to, čo Boh v našom čase učinil, odvolávame sa na to a sme za to vďační.

Čo by nám bolo platné vedieť, čo Boh konal pred 2 000 rokmi, ak by sme nevedeli, čo koná práve teraz a čo i v našom čase vykonal – vyslovil priame povolanie a poslanie, že zvesť predíde druhému príchodu Krista, a ona teraz i predchádza.

Predtým, ako ukážem fotografiu, chcel by som predsa len zmieniť, že ten istý Boh a Pán to tak viedol, že brat Branham ako Bohom poslaný muž priniesol zvesť, aby nás zaviedol späť na začiatok, k prapôvodnému základu, ku všetkým pôvodným biblickým učeniám. Tak iste, ako bol duchovný pokrm, z ktorého žijeme, uskladnený, tak iste musí byť predsa aj rozdávaný. A náš Pán hovorí: „*Mojím pokrmom je to, aby som činil vôľu Toho, ktorý ma poslal...*“ (ev. Jána 4:34) a taktiež povedal: „*Človek nebude žiť na samom chlebe, ale **na každom slove, ktoré vychádza skrze ústa Božie.***“ – z **každého Slova, bez výnimky, ktoré vyšlo z úst Božích.** Pán sa postaral aj o to, že po odchode brata Branhamu domov bola Božia zvesť nesená do celého sveta. To nebolo tvoje ani moje rozhodnutie, to bolo, je a zostáva Božie rozhodnutie. Sme jednoducho vďační. Nejedná sa o nositeľa zvesti, jedná sa o zvesť, ale bez zvestovateľa nie je žiadnej zvesti. Preto Pán

povedal: „*Aké požehnané sú nohy tých, ktorí zvestujú pokoj...*“ (Izaiáš 52:7, Rimanom 10:15) Požehnané sú dokonca i nohy, nielen ústa, ktoré Božiu zvesť prinášajú Božiemu ľudu.

Myslím na to, že Pán to skutočne tak viedol, že sme túto zvesť smeli niesť do celého sveta. Určite ste počuli o poslednej ceste do Rumunska. Bol to jeden z najmocnejších záverov týždňa, ktoré sme kedy prežili. Zhromaždenia v Bruseli, Paríži, Prahe, Bratislave, Zürichu a všade inde boli požehnané, ale to, čo sme prežili v Rumunsku, bolo mimoriadne. Mal som presne 10-hodinový deň. Pred ôsmou ma vyzdvihli a krátko po šiestej večer som znovu prišiel do Bukurešti. A to ešte nebolo všetko. Potom povedali bratia: teraz môžeš hodinu odpočívať, potom ťa vyzdvihneme a ešte sa zídeme ako bratia. Áno, bolo to neobyčajné. Či už to zhromaždenie v Bukurešti a potom hodinový rozhovor v televízii – Boh skutočne otvoril srdcia a dal Slovo. Potom prišiel ten let – tiež mimoriadne prežitie – let do Brašova, ktorý sa predtým nazýval Krönstadt, uprostred siedmich vrchov, jednoducho najkrajšia oblasť celej krajiny. Jedno miesto vyzeralo ako Davos vo Švajčiarsku. A viete, čo sa stalo? V polovici cesty sa musel pilot otočiť a núdzovo pristáť a museli sme cestovať 109 km taxíkom. Mal som teda tú výhodu, že som mohol túto krajinu vidieť zhora, a potom aj z auta.

O 12:00 začalo zhromaždenie, o 12:10 sme boli na pódiu a potom Boh nad každú mieru požehnal a po skutočne dlhom čase som povedal: „Bratia a sestry, mohlo by to byť naposledy. Chcel by som sa s vami všetkými rozlúčiť.“

Potom prišlo približne 1 200 až 1 300 bratov a sestier a všetkým som stisol ruku a vo svojom srdci som vedel: uvidíme sa opäť u Pána.

Bratia a sestry, zvestujeme pravdu, absolútnu pravdu so všetkými zaslúbeniami, ktoré nám Boh vo Svojom Slove daroval.

Dovoľte mi zmieniť aj tú skutočnosť: potom, čo nás Pán už požehnal, dal príkaz: „**Kúp susedný pozemok, posväť mi ho a stavaj na ňom, pretože prídu ľudia z mnohých krajín, ktorí budú potrebovať ubytovanie.**“ To je taká pravda ako každé Slovo v Svätom Písme.

Tu bol zajatecký tábor s ostnatým drôtom, ale Boh sa jednoducho postaral aj o to, že máme pre vás všetkých ubytovanie. Ďakujeme za to, že sú všetci spokojní a obzvlášť za to, že nikto nerepece.

Pánu buď skutočne vďaka za všetky vedenia, ktoré nám až doteraz daroval. Na záver budem prosiť o to, aby ste ma spomínali v modlitbách. Vo štvrtok cestujem do Etiópie, a potom do Kigali v Rwande. Tam budú bratia zo všetkých susedných krajín, aby spoločne počuli Slovo. Spomínajte aj túto cestu vo svojich modlitbách.

Ešte raz k tomu, čo bolo povedané včera. Vy všetci poznáte tento záber s ohnivým stĺpom nad hlavou brata Branhama. Celý svet ho pozná. Držal som túto fotografiu vo svojich rukách v umeleckej galérii vo Washingtone, ale **bez tohto textu**. Tu stojí napísané: „Ako Ján Krstiteľ predišiel prvému príchodu Krista, tak ty predídeš Jeho druhému príchodu.“

Áno, a to je pre mňa skutočne hrozné. Keď som to videl v knihách, plakal som a povedal: Pane, ako je možné, vykonať takúto zmenu. Ale keď som na túto fotografiu s nadprirodzeným svetelným oblakom a stĺpom hľadel znova, tak sa ma to vnútorne skutočne veľmi dotklo a povedal som: „Pane, ako je možné vykonať také sfaľovanie?“ Brat Branham sedemkrát zopakoval, čo mu bolo povedané 11. 6. 1933: **„Tak ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Ježiša Krista, tak budeš ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Ježiša Krista.“** To som si po tom, čo som to po prvýkrát počul, zapísal do Biblie, a tak to ostane. Na záver ešte brat Branham povedal: **„Nie že by som ja bol predchodcom, ale zvesť bude tým predchodcom!“** Áno, bratia a sestry, nechcem sám seba odporúčať alebo žiadať o porozumenie, ale nedokážete si predstaviť, aké útoky sú voči mne podnikané len preto, že kladiem nárok, že som dostal povolanie a poverenie niesť zvesť do celého sveta. Skutočne to prekračuje každú mieru. A potom musíme jednoducho znova povedať: **Všetci praví veriaci ostávajú v tom, čo Boh povedal. Ostávajú v Slove, ostávajú v Božom poverení, ktoré Pán dal. Všetci ostatní, ktorí sú mimo zvesti, zvesť vôbec nezmieňujú.** Zvesť vôbec nezmieňujú – pre nich službou brata Branhama všetko skončilo. Sme vďační, že Pán sám dokoná. Volanie k prebudeniu muselo zaznieť. Slovo muselo byť zvestované všetkým národom a jazykom a až potom môže prísť koniec. Preto ďakujeme Pánu, že otvára dvere a srdcia a Svojmu ľudu dáva pravé a správne porozumenie pre Písmo, a za naplnenie zaslúbenia v našom čase. Žiadny výklad, ale naplnenie toho, čo Boh vo Svojom Slove zaslúbil.

Možno ešte jedna poznámka a o tom budem ešte písať v obežníku:

viac ako tristokrát brat Branham hovoril o Starom zákone a odvolával sa na to, že najvyšší kňaz, ktorý vchádzal do svätyne svätých bez náprsenky s menami dvanástich kmeňov... Boží muž musel v dome Božom niesť náprsenku s dvanástimi drahými kameňmi vždy, keď do neho vstúpil a stál pred vchodom do svätyne svätých – s náprsenkou. Ja som ju priniesol – viac ako tristokrát to brat Branham porovnal. **Tak ako bol v Starom zákone v Božom dome Boží poriadok, ktorý musel byť dodržiavaný, tak musí byť v Novom zákone dodržiavaný Boží poriadok a my musíme niesť na našich srdciach učenia dvanástich apoštolov a hovoriť Božiemu ľudu to, čo On povedal vo Svojom Slove!**

Aj to je pramocné, že brat Branham bol tak vedený Božím Duchom, že vzal príklady zo Starého zákona, aby podložil a potvrdil to, čo sa deje v Novom zákone.

Možno ešte jedna vec: nie som žiadny Jozue ani Elizeus, ale dnes i včera som čítal, že keď skončilo poverenie Mojžiša, tak mu Boh vyčítal, že pri vodách sváru (4. Mojžišova 20:2–13) oslávil seba a neoslávil Jeho, pretože povedal: „Či vám azda z tejto skaly vyvedieme vodu?“ Mal povedať: „Či vám azda Pán z tejto skaly vyvedie vodu?“ On však povedal: „Či vám azda z tejto skaly vyvedieme vodu?“ To vzal Boh ako dôvod, aby mu povedal: „Vyjdi na tento vrch Abárim, na vrch Nébo ... a vidz zem Kanaán, ktorú ja dám synom Izraelovým do državia...“ (5. Mojžišova 32:49) a rozlúč sa. A tak sa to stalo. Ale to nebol koniec, šlo to ďalej: prešli cez Jordán, truhla zmluvy bola nesená, zasľúbená krajina bola zaujatá a Pán Svoj ľud nádherne viedol.

Mojžiš bol omilostený prorok, to všetci vieme. Na hore premenenia sa zjavil Mojžiš s Eliášom. (ev. Matúša 17, ev. Marka 9, ev. Lukáša 9) Keď prišlo toto nadprirodzené prežitie, keď zostúpil nadprirodzený oblak, boli všetci v tomto oblaku zahalení. Myslím, že to stojí v evanjeliu Marka, že nielen zostúpil oblak, ale že oni v ňom boli zahalení, a potom sa stalo niečo neobyčajné, totiž zaznel hlas: „*Toto je môj milovaný Syn...*“ A keď to všetko skončilo, tak nikto viac nevidel Mojžiša ani Eliáša, všetci videli len Pána samotného. Bratia a sestry, tak je to s nami v tomto čase. My neoslavujeme žiadneho človeka, vzdávame česť len Bohu a nevidíme nikoho iného, len Ježiša samotného. Vieme, že On použil Svojich prorokov a poslov, ale Jemu samotnému náleží česť a oslavovanie, tomu jedinému pravému Bohu.

Našli ste, kde to stojí napísané? Prosím, ev. Marka 9, ktorý verš? Ev. Marka 9:7: „*A povstal oblak, zatôňujúci ich, a hlas prišiel z oblaku, ktorý hovoril: Toto je ten Môj milovaný Syn, Jeho počúvajte! A razom, obzrúc sa dookola, nevideli viacej nikoho, iba samého Ježiša so sebou.*“ Halelujah, česť a chvála buď nášmu Pánu. V ev. Lukáša 9 je to opísané ešte presnejšie. Všetci Sväté Písmo poznáte. Tu v ev. Lukáša 9 máme správu o tom, čo sa vtedy stalo. Všetci si to môžete prečítať.

Prejdime ešte ku dvom-trom dôležitým bodom.

Náš Pán v ev. Jána 17, kde máme nádherné slová veľkňazskej modlitby, povedal vo verši 3 a 4: „*A to je ten večný život, aby znali Teba, toho jediného pravého Boha, a Toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista. Ja som Ťa oslávil na zemi; dielo som dokonal, ktoré si mi dal, aby som vykonal.*“ Včera sme čítali, že Pán z milosti Svoje dielo dokonal. V ev. Jána 17:14 stojí napísané: „*Ja som im dal Tvoje Slovo, a svet ich vzal v nenávisť, pretože nie sú zo sveta, ako Ja nie som zo sveta.*“

My nehľadáme uznanie tohto sveta, ani nie uznanie svetských kresťanských spoločností. Bratia a sestry, buďme úprimní, ak čítame o prebudení, o českých bratoch, o Zinzendorfovi, tak modlitby trvali až do noci, dary Ducha boli zjavené. Každé prebudenie bolo nadprirodzene doprevádzané. A čo sa stalo potom? Prišiel čas vychladnutia a zostala už len vonkajšia forma. Aj my, bratia a sestry, si musíme dávať pozor a myslieť na Johna Wesleyho, Johna Smitha, na všetkých týchto kazateľov prebudení od času reformácie – na Schwenkfelda v dňoch Martina Luthera. **Všade, kde Boží Duch pôsobil, sa ľudia zhromažďovali k modlitbe a Boh nad každú prosbu a porozumenie požehnal. Tak bude vyzeráť aj koniec v našom čase. Potom čo zvesť dosiahla končiny zeme, sa nebudeme schádzať ku zvestovaniu, ale aby sme prežili Božiu moc, a to bude posledné milostivé navštívenie, ktoré vyústi vo vytrhnutí.** A ako povedal brat Branham: budú sa diať veci, ktoré sa ešte na zemi nestali. **Ale aj v medzičase môžeme Boha z milosti vždy nanovo prežiť.**

Tu to máme: svet nás neuznáva. Ani Jeho neprijali – náboženský svet nášho Pána neprijal a On musel vysloviť rozsudok a povedať v ev. Lukáša 19:44: „*...pretože si nepoznalo času svojho milostivého navštívenia.*“

Bratia a sestry, to hovorím s veľkou vnútornou bolesťou: Ak je dnes hovorené o Eliášovi, či už v Jeruzaleme alebo v celom Izraeli, tak musím jednoducho myslieť na to, akú jasnú odpoveď dal náš Pán v ev. Matúša 17:10 a 11. Vo verši 11 do budúcnosti: „...*Eliáš pravda príde prv a napraví všetko...*“ To bola budúcnosť, a potom sa Pán obrátil k Svojmu ľudu izraelskému a povedal: „*Eliáš (na ktorého ste čakali) už prišiel, a nepoznali ho, ale mu urobili všetko, čo chceli.*“

Bratia a sestry, ak Boh napĺňa zaslúbenia, tak sa musíme odvrátiť od všetkého, čo hovoria učení Písma alebo ktokoľvek iný, obrátiť sa k Bohu a počúvať a veriť Božiemu Slovu.

Všetci vieme, čo sa teraz deje obzvlášť v Izraeli. Aj to musí byť raz zmienené. V roku 632, keď mal arabský prorok svoj vrchol, tak hovoril so židmi a s kresťanmi, a zažil židov, ktorí čakali na Eliáša, a nejako sa mu to zapáčilo, predstavil sa židom ako tento prorok, na ktorého čakali. A to oni nemohli prijať. Výsledkom bolo, že počas týchto ukrutných poľných ťažení, v celej judskej obci v Yatribi, dohromady 800 ľudí, muselo zomrieť, muži boli povraždení, ženy i deti zajaté – len preto, že vtedy, keď sa dialo milostivé Božie navštívenie, nepoznali čas a hodinu a stále čakali na Eliáša – a ešte i dnes čakajú na Eliáša, ktorý predstaví Mesiáša. Pre nich platí to Slovo: „*Eliáš už prišiel, a nepoznali ho, ale mu urobili všetko, čo chceli.*“

Bratia a sestry, neviem, čo to znamená pre vás, ale pre mňa je zavedenie do spásneho plánu nášho Boha niečím vzácnym. Náhľad a prehľad o tom, čo už bolo, čo je a čo ešte príde – i zaradenie pramocnej služby brata Branhama až po otvorenie siedmich pečatí. Aj to tu smie byť povedané. Bol som predsa s bratom Branhamom len pár týždňov pred otvorením siedmich pečatí. Už som to tu niekoľkokrát hovoril. Keď mi brat Branham povedal: „Musíme sa zbaliť a cestovať do Tucsonu. Môžeš namiesto mňa kázať?“ Nepoznal som žiadneho Demosa Shakariana, nepoznal som žiadne spoločenstvo plného evanjelia, nepoznal som Cliffon's Caffeteria, ale brat Branham ma prosil, aby som namiesto neho kázal v Los Angeles, čo som potom aj učinil. Len preto, že povedal, že sa musel baliť, pretože mu Pán povedal: „*Keď budú opravovať ulicu, na ktorej bývaš, a keď budú po nej jazdiť stavebné stroje, vtedy prišiel čas, aby si sa so svojou rodinou presťahoval do Arizony.*“ Ja, brat Frank som to všetko smel prežiť. Potom prišlo to pramocné prežitie – zaznelo sedem hromov.

Jeden brat mi veľmi zdvorilo napísal: „Brat Frank, musím ťa opraviť. Brat Branham v siedmej pečati neudrel na kazateľnicu sedemkrát, ale len šesťkrát.“ Sú ľudia, ktorí sú jednoducho mimo seba. Keď brat Branham povie sedemkrát a udrie len šesťkrát, tak je to predsa v poriadku. Siedmy krát môžem predsa aj ja udrieť.

O čo sa však jedná? Jedná sa o to, že zaznelo týchto sedem pramocných hromov! A že sa on vždy znova na to odvolával a povedal: „V týchto siedmich hromoch sú zjavené pečate a je v nich zjavená viera k vytrhnutiu.“ Stále znova sa na to odvolával.

Sme jednoducho vďační, že vieme, že sedem pečatí bolo otvorených, a ako to brat Branham nádherne usporiadal. Prvých 7 pečatí prebieha paralelne s novozákonnou Cirkvou. Piata pečať sa týka židov, šiesta a siedma veľkého času súzenia – úvod ku dňu Pánovmu, keď sa slnko zatmie a mesiac premení na krv. Všetko je tak správne usporiadané a rozdelené, ako to len môže byť. A za to sme Bohu zo srdca vďační.

Prejdime ešte rýchlo k Rimanom 3:4 (podľa nem. prekladu): „*Zostáva to však tak! Bôh je pravdivý, a každý človek lhár...*“ a potom je pozdvihnuté Písmo: „... *ako je napísané: Aby si bol ospravedlnený vo svojich slovách a zvíťazil, keby si sa súdil.*“ Takže ak ostávame v Slove, tak každého, kto prichádza s argumentmi alebo výkladmi, porazíme Slovom Božím a povieme: „*Tak je napísané...*“ a z dôvodu Slova Božieho z toho vyjdeme ako víťazi, tak ako náš Pán vyšiel ako Víťaz.

Vo verši 21 máme nádherné svedectvo. Rimanom 3 od verša 21: „*No, teraz je zjavená spravodlivosť Božia bez zákona, osvedčovaná zákonom i prorokmi, avšak spravodlivosť to Božia skrze vieru Ježiša Krista cieľom všetkých a na všetkých veriacich.*“ Ktorí veria Jemu, ktorí veria tak, ako povedalo Písmo! „*Lebo nieto rozdielu...*“

Bratia a sestry, teraz oslovíme ešte raz všetkých, najprv vo verši 23: „*Lebo nieto rozdielu, lebo všetci zhrešili a postrádajú slávy Božej...*“ Kto z nás mohol predstúpiť pred Pána? Kto? Ani jeden z nás. Všetci „...*postrádajú slávy Božej...*“ A vo verši 24: „...*tak sú zdarma...*“ **Ale cena bola zaplatená! Pre teba je to však zdarma! Ty viac nemusíš platiť, bolo to zaplatené.** „...*tak sú zdarma Jeho milosťou ospravedlnení, skrze vykúpenie, vykúpenie v Kristu Ježišovi...*“ (podľa nem. prekladu)

Halelujah. **Plné ospravedlnenie tých, ktorí zo srdca veria, že skrze krv Novej zmluvy bolo zrušené všetko, čo náležalo**

k pádu do hriechu, dlžný úpis bol roztrhaný a my sme smeli vyjsť dokonale slobodní, pretože bola za nás preliata krv Novej zmluvy.

Ďalej vo verši 25 stojí: „...*ktorého preduložil Bôh za obeť zmierenia skrze vieru v Jeho krvi...*“ Vierou obeť zmierenia skrze krv pôsobí v tebe a vo mne. Prečo? „...*na ukázanie Svojej spravodlivosti...*“

Takže nie ty pôsobíš, ale viera, ktorá prichádza z kázania a spája ťa s Bohom, skrze túto vieru pôsobí ako obeť zmierenia a my sme z milosti postavení pred tvárou Božou.

Vo verši 30: „...*tak iste ako je jeden jediný Bôh...*“ Nie dvaja ani traja, ale jeden jediný Boh, „...*ktorý ospravedlní obriezku z viery, aj neobriezku vierou.*“ – áno, ospravedlnil.

V kapitole 4, verš 3: „*Lebo veď čo hovorí Písmo?*“ Ó, to sa mi vždy páči: „...*čo hovorí Písmo? A Abrahám uveril Bohu, a bolo mu to počítané za spravodlivosť.*“

Potom prichádza vrchol tohto apoštolovho výkladu. Kapitola 4, verš 7 a 8: „*Blažený, ktorým sú odpustené prestúpenia zákona a ktorých hriechy sú prikryté! Blažený človek, ktorému Pán nepočíta hriechu.*“ (nem. preklad?)

Vôbec nemôže započítať, pretože všetka naša vina a hriech bola položená na Božieho Baránka.

A bratia a sestry, toto Slovo aj mňa oslovuje. Ak tu stojí napísané: „*Blažení...*“ Slovo „*Blahoslavení...*“ stojí v deviatich blahoslavenstvách v kázaní na hore v ev. Matúša – tam stojí „*Blahoslavený...*“, ale tu stojí: „*Blažený...*“ a hovorím vám: táto blaženosť bola Bohom darovaná tebe a mne.

Ja mám núdzu z dôvodu všetkého, čo sa deje mimo zvesti, myslíme na to, zmeniť na tom nič nemôžem, ale v zásade vzaté môžeme ísť dnes domov ako tí najblaženejší a najblahoslavenejší ľudia, pretože sú naše hriechy odpustené, pretože je naša vina prikrytá, stali sme sa účastní odpustenia, milosti a spásy a stali sme sa nositeľmi Božích zaslúbení a až do posledného ich uvidíme v naplnení. Kde je tvoja a moja blaženosť? Kde to na nás niekto vidí? Nietzsche, jeden z našich filozofov, raz povedal: „Ak by spasení skutočne vyzerali spásenia hodne, tak by som mohol v ich Spasiteľa veriť.“

Všeobecne sme, napríklad ja, zarmútený ľud, nesieme bolesť, nesieme žiaľ, ale v najhlbšom vnútri našej duše sme najblaženejší

ľudia, ktorí na zemi sú. Bola s nami uzatvorená Nová zmluva, aj keď musíme pozemsky prechádzať skrze mnohé súženia a utrpenie. Máme Slovo, ktoré náš milovaný brat Russ často zmiňoval: Keď boli Pavol a Sílás v žalári, tak spievali žalmy a oslavné piesne a prišiel anjel Pána a otvoril dvere. Oni nenariekali a nestážovali sa, ale chválili Pána. Boh nech daruje tebe a mne, žeby sme mohli vo všetkých našich skúškach Bohu ďakovať, akokoľvek ťažké to môže byť. Každý cíti vlastnú bolesť najviac. Preto sme ako údy v tele Pána s Hlavou a navzájom spojení. Nesieme bolesť s každým, kto nesie bolesť, plačeme s plačúcimi a radujeme sa s radujúcimi. Tu, ešte raz toto blahoslavenie: *„Blažený, ktorým sú odpustené prestúpenia zákona a ktorých hriechy sú prikryté!“*

Drahí bratia a sestry, to je Božia realita v tvojom a mojom živote. Tak iste, ako pretiekla aj posledná kvapka krvi a bola prinesená dokonalá obeť, tak iste nám bol odpustený každý hriech, dokonca aj hriech nevery a Boh nás určil ku viere, ktorá bola raz navždy daná svätým.

Len ten, kto teraz putuje s Bohom, žije v Božom zaľúbení, verí každému Slovu a každému zasľúbeniu, môže si to, čo tu stojí, nárokovať sám pre seba.

„Blažený, ktorým sú odpustené prestúpenia zákona a ktorých hriechy sú prikryté!“ Nič už nie je možné nájsť. Prečo, pýtame sa dnes, musel brat Branham zdôrazňovať, že prapôvodným hriechom je nevera? Spochybňovanie toho, čo Boh Pán povedal? Tak to začalo v záhrade Eden – to, čo Boh povedal, bolo spochybnené a had ešte povedal: *„Istotne nezomriete.“* Tak to začalo. Preto brat Branham na viacerých miestach vo svojich kázaniach zdôraznil: „Prapôvodný hriech, ktorý so sebou pritiahol všetko ostatné, je **neviera**.“ Náš Pán predsa v ev. Jána 8:24 povedal: *„...ak neveríte, že Ja som, zomriete vo svojich hriechoch.“* Zomriete vo vašich hriechoch! A potom povedal: *„Kto verí vo Mňa, ako hovorí Písmo, rieky živej vody potečú z jeho vnútra.“* (ev. Jána 7:38)

Takže, späť ku viere tak, ako hovorí Písmo! Späť k Božiemu Slovu! Nič nepridávať, nič nevykladať, ale sami vidieť Božie Slovo naplnené v nás a mať účasť na tom, čo Boh práve teraz koná. Musí to byť stále znova zdôrazňované.

Ak ešte raz smieme povedať: pred ev. Matúšom 25 stojí kapitola 24.

A potom, o čom bola reč a ešte dnes je – sú zmienené vojny, hladu a drahé časy, že sa všetko bude pohybovať sem a tam... Budte úprimní: toľko, čo sa deje na zemi teraz, sa ešte nikdy nedialo. Vo všetkých národoch sa niečo deje. Všade. Nechceme na to zachádzať bližšie. Náš Pán potom vyslovil varovanie: „*Lebo povstanú falošní kristovia a falošní proroci a dajú veľké znamenia a budú robiť zázraky...*“ a potom vo verši 24: „*...takže by zviedli v blud, keby bolo možné, aj vyvolených.*“ Ale vďaka Bohu to nie je možné! Ale ak by to bolo možné, zviedli by aj vyvolených. To nám pripomína záhradu Eden, to nám pripomína Zjavenie 12:9. „*A zvrhnutý bol veľký drak, ten starý had, ktorý sa volá diabol a satanáš, ktorý zvodí celý svet...*“

Zvodca a všetci, ktorí zvädzajú, stoja pod vplyvom arci-zvodcu! Všetci, ktorí zvestujú pravdu, stoja pod priamym vplyvom Božieho Ducha. A Duch Boží je Duch proctva a existujú len dva pramene. Z jedného prameňa nebudú nikdy prúdiť dve rôzne veci. Ďakujeme zo srdca Bohu, že smieme byť pri pravom prameni. To nie je žiadny nárok, to je Božia realita v našom živote. Ale aj k tomu patrí ev. Matúša 24 od verša 45. Áno.

Naši priatelia z Edmontonu sú dnes tu. Do anglickej Biblie som si napísal a dúfam, že aj do nemeckej, čo sa vtedy stalo Edmontone na 122. ulici v sobotu 19. 9. 1976 pred 7. hodinou ráno. Už som to tu raz povedal: Aj z Edmontonu boli vtedy posielané kázania brata Branhamu do celého sveta. A brat Donny Bablitz z Whitehorsu viedol tento tím a v sobotu poobede prišiel ku mne a povedal mi o tom, kam všade sú kázania brata Branhamu posielané. A potom v túto sobotu doobeda okolo 10:00 prišiel tento Dony Bablitz ku mne a povedal: „Služba brata Branhamu je v Biblii. Ako je to s tvojou službou?“ Hovorím vám, to ma tak zasiahlo, že som mu doslova povedal: „Prestaň blázniť! Zostaň triezvy a normálny! Ako by mohla byť moja služba v Biblii?“ Povedal som: „Služba brata Branhamu je v Biblii a za to sme vďační.“ Skutočne som si myslel, že začína blázniť. Áno.

A hneď ďalšieho rána – a to je tak pravda, ako že Boh žije – hneď ďalšieho rána – bol som už úplne oblečený, ale nikoho som v dome nepočul. Slnko svietilo do izby a zrovna som sa posadil na kraj postele a načíahal som sa, aby som vzal Bibliu, aby som v nej čítal – a tak ako počujete môj hlas: „*Môj služobník, určil som ťa rozdávať pokrm na základe ev. Matúša 24 od verša 45 po verš 47.*“ Nemôžem za to. Brat Branham vždy hovoril o tom, že musí pokrm uskladniť, ale

o rozdávaní pokrm nemohol hovoriť. A to hovorím skutočne v prítomnosti Božej. My nemárnime váš čas, my konáme to, čo nám Pán prikázal, nesieme zvesť, ktorú nám Boh dal, a rozdeľujeme duchovný pokrm všetkým národom, jazykom a národnostiam.

Vždy existujú obaja, ten, kto Slovo správne delí, a ten, kto seje iné semeno, to vyplýva z ev. Matúša 24:48-51. Ale to jedno sa skutočne týka jednej časti a to druhé niekoho iného.

Ešte raz: deje sa to predtým, ako sa naplní ev. Matúša 25: „*Hľa, Ženích ide! Vyjdite mu ústrety!*“ Nachádzame sa teraz v priamom prorockom úseku Božích spasných dejín s Cirkvou, Slovo je zvestované na svedectvo, zvesť ako vyvolanie, oddelenie a príprava na návrat Ženícha. Rozdeľujeme duchovný pokrm a Boh skutočne poslal hlad. Prečo prichádzate? Krefeld nie je žiadne turistické miesto a misijné centrum nie je žiadne múzeum, ktoré by si chcel niekto prehliadať. Prichádzame, aby sme počuli Božie Sväté Slovo. A aj to som tu už niekoľkokrát povedal: ak by ste neprichádzali, aby ste na tomto mieste počuli Božie Slovo, ako by mohli ľudia v Austrálii alebo Honolulu a kdekoľvek inde veriť? Ak by tu neboli ľudia, ktorí zvesti veria na tomto mieste. Vy ste svedectvom pred Bohom a pred všetkými ľuďmi, že Slovo sa nevrátilo späť prázdne, ale vykonáva, k čomu bolo poslané. Hovorím úprimne: Vážim si, že prichádzate. Prichádzajte – neprichádzate márne, Pán v našom čase Svoje dielo dokoná. Vždy som hovoril: „...*keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.*“ (ev. Lukáša 21:28)

Teraz ešte Slovo všetkým, ktorí by sa chceli nechať pokrstiť. Milovaní bratia a sestry, patrí to jednoducho k tomu. Aj v tejto veci musíme jednoducho, ale zreteľne povedať: krst patrí k viere. Ev. Marka 16:16: „*Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený; a kto neuverí, bude odsúdený.*“

V celej novozákonnej Cirkvi v čase apoštolov boli všetci veriaci krstení. Dokonca aj Jánovi učeníci, ktorí boli Jánom pokrstení. A už Ján zvestoval krst ku pokániu a odpusteniu hriechov. Čítajte to – Ján zvestoval krst ku pokániu a odpusteniu hriechov. Kto to vie? Prirodzene. Dúfam, že si to prečítate, inak vám to nájdem. Ak nie ste pripravení si to neskôr prečítať, tak to nájdem, tak to totiž stojí skutočne napísané, že Ján zvestoval pokánie ku odpusteniu hriechov

a ľud na to pripravoval.

Hľadajte to rýchlo so mnou a povedzte mi, ak to nájdete. Vidím, že to nestojí v ev. Matúša, tak to bude určite v ev. Lukáša. Tu to máme, ev. Lukáša 3:2: „...za najvyššieho kňaza Annáša a Kaifáša stalo sa slovo Božie k Jánovi, synovi Zachariášovmu, na púšti. A pochodil po celom okolí Jordánskom kázuc krst pokánia na odpustenie hriechov...“ Vidíte, prečo stojí v Skutkoch apoštolov 2:38 napísané: „...na odpustenie svojich hriechov...“?

Vidíte, prečo museli byť učeníci Jána nanovo pokrstení? Skutky 19:3–5. Je to jednoducho novozákonný vzor pre novozákonnú Cirkev a my všetci vieme: odpustenie nastalo v krvi Baránka, ale v krste potvrdzujeme, že sme odpustenie prijali a uchopili.

Smiem sa spýtať, či dnes máme bratov a sestry, ktorí sa chcú pokrstiť? Bolo mi povedané, že by mal byť krst. Jeden, dva, tri... môžete sa posadiť.

Prosím, prijmite a uchopte to zo srdca vo viere: Odpustenie sa stalo v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. V preliatej krvi Novej zmluvy sme boli zmierení s Bohom a ako sme čítali: nič nám nie je započítavané, náš trest bol zložený na Neho, aby sme my mali pokoj a v Jeho ranách sme boli uzdravení. Prijmite to vo viere, kráčajte cestu s Pánom a On Svoje Slovo vo vás potvrdí.

Zhrňme, o čo sa tento víkend jedná.

Počuli a videli sme, čo sa deje v Izraeli: ako smrteľná nenávisť proti Božiemu ľudu nadobúda rozmery, ktoré sa vôbec nedajú zniesť. Ale Bohu buď vďaka, On učiní koniec a nový začiatok. To je vždy to nádherné, Boh nečiní len koniec – On činí koniec s jednou vecou a začína ďalšiu. Aj na hore Sion bude Pán vykonávať Svoje panovanie a celý svet uvidí slávu Božiu a všetci, ktorí pozostanú z národov, prídu do Jeruzalema, aby sa klaňali Pánovi zástupov.

Prečo to všetko musí prejsť skrze toľké bolesti zrodu sa ma nepýtajte, ale všetko prechádza okolo Boha. Aj my, ktorí sa niekedy pýtame: Prečo musíme prejsť toľkými núdzami a súženiami? Ešte nikdy nebolo toľko núdze v manželstvách, v rodinách, so starými i mladými ako teraz v tomto čase. Niekedy sám nedokážem pochopiť, koľko prichádza telefonátov, koľko núdze je medzi veriacimi. Niektorí sa pýtajú: Pane, čím som si to zaslúžil, čo som prevrátené učinil atď. Berme aj v tejto veci Božie Slovo vážne. Vzdávajme Bohu vďaka

v každej situácii, lebo tak to Boh od vás chce. Či tomu rozumieme alebo nie, náš Pán povedal: „*Čo ja robím, ty nevieš teraz, ale potom zvieš.*“ (ev. Jána 13:7)

A potom prirodzene prežijeme najvyšší bod toho, čo Boh zasľúbil, a skutočné dokonanie – nielen vyvolanie a oddelenie, ale plnú prípravu tak, aby na nás mohlo spočinúť Božie zaľúbenie. **Nech nikto viac so sebou ani s druhým nejde do súdu, ale nech všetci zo srdca veria, že vina bola raz a navždy prikrytá, že zmierenie nastalo a že o minulosti viac už vôbec nemusí byť hovorené, pretože všetko bolo vrhnuté do mora zabudnutia.** Boh sám hovorí: „*Ja, Ja som ten, ktorý vytieram tvoje prestúpenia pre Seba a nespomínam na tvoje hriechy.*“ (Izaiáš 43:25) Dlžný úpis je roztrhaný.

Milovaní bratia a sestry, ako sme to zdôraznili: našli sme pred Bohom milosť, že môžeme teraz plávať proti prúdu, prijímať Božie Slovo pre tento čas, počuť poslednú zvesť a niesť ju do celého sveta. Boh dokonáva Svoje dielo. Boh požehnaj všetkých, ktorí sú pripojení vo všetkých jazykoch a národoch. Vieme, že sa Jeho Slovo nevracia späť prázdne, ale vykonáva aj dnes a i v budúcnosti to, k čomu bolo poslané. Nášmu Bohu a Pánu, áno, tomu jedinému Bohu, ktorý sa nám v Ježišovi Kristovi zjavil, Jemu buď česť a chvála. Nech je záver takým, žeby všetci odtiaľto odchádzali s hlbokým pokojom a srdcom vďačným za to, čo Boh vykonal. Nech sa oba verše z Rimanom 4:7 stanú pravdou: „*Blažený, ktorým sú odpustené prestúpenia zákona a ktorých hriechy sú prikryté! Blažený človek, ktorému Pán nepočíta hriechu.*“

Boh nám túto blaženosť ku spaseniu z milosti daroval. Jemu buď vďaka za to, čo On pre nás všetkých, vykonal teraz i na všetky veky. Halelujah. Amen. Povstaňme a spoločne Pánu ďakujme.

Snáď nám dnes sestry zaspievajú pieseň ku cti Pánovej.

Skloníme sa, skúšame sa, ale, prosím, prekonajte v tomto momente priamy smútok a nespokojnosť. Boh to daruj mne a nám všetkým – byť jednoducho vďační. Vďační, za to, čo On na nás vykonal, vďační, že teraz smieme byť Jeho ľuďom, počuť na Jeho hlas, tak ako stojí napísané sedemkrát v Zjavení Jána 2 a 3.

1. *Ženích prichádza, myslite na Jeho Slovo!
Bďte, vy spasení, bďte neustále,*

*v každej hodine, na každom mieste.
Bdejte, Pán čoskoro prichádza!*

*Ref: Pane, chceli by sme stáť pripravení,
byť horliví, v bdelosti a prosbách,
až kým sa nezjavíš, Pane, až kým Ťa neuvidíme
a nevyjdeme Ti v ústrety!*

2. *Ženích prichádza, a kto mu bez úhony
zachová vernosť až do konca.*

*Bude raz presadený do slávy.
Bdejte, Pán čoskoro prichádza!*

3. *Ženích prichádza a vezme Nevestu,
ktorá mu už na zemi dôveruje,
ktorá každú hodinu vzhliadala na Jeho príchod.
Bdejte, Pán čoskoro prichádza!*

Halelujah. Amen. Môžete na to všetci povedať amen? Amen.

V čase, keď teraz budeme spievať *Tak jakýž jsem*, prídte dopredu všetci, ktorí sa chcete nechať pokrstiť.

Tak jakýž jsem...

Prišli ste, Pán vás zavolať, veríte z celého srdca, že spasenie je pre vás osobne dokonané.

Ako sme čítali a zdôraznili, Slovo je zvestované, evanjelium o milosti, o odpustení skrze krv Baránka a všetci, ktorí Božej zvesti uveria a prijímajú to, čo nám Boh z milosti daroval, sa smú vo viere s dobrým svedomím nechať pokrstiť a vedieť, že to znamená zmluvu dobrého svedomia s Bohom na základe vzkriesenia Ježiša Krista z mŕtvych.

Preto je v Rimanom 6 krst porovnaný s pohrebom. Tak ako je mŕtvy človek pochovaný, tak je ten, kto uveril, ponorený do vody na znamenie, že zomrel s Kristom, že je s Ním pochovaný, aby v moci Jeho vzkriesenia v novote života slúžil Pánu.

Všetci, ktorí ste prišli dopredu, posvätili ste svoje životy Pánu? Boh vám požehnaj. Brat Miskys, modli sa s nami.

Zaspievajme *Buďte pripravení pred Ním stáť a vidieť Jeho Slávu.*

Halelujah.

Tak iste, ako náš Pán dal zasľúbenia, tak iste ich naplní. Teraz

želáme všetkým, skutočne všetkým, prichádzajúcim z USA, Kanady, z celej Afriky a celej Európy, všetkým na východe, západe, severe a juhu, vo všetkých národoch a jazykoch želáme bohaté Božie požehnanie.

Ak Pán dovedy nepríde, tak budeme znova prichádzať, aby sme naďalej počuli Jeho Slovo, boli nanovo obživení a dostali novú odvahu a boli nanovo v Božom Slove upevňovaní. Koľkí ste vďační, že sme tento záver týždňa smeli prežiť? Slovo sa nevracia späť prázdne. Vezmite so sebou pozdravy. Aj naši mimoriadni priatelia z Haagu. Vezmite so sebou pozdravy. Tam bude 3. záver týždňa veľká svadba. Ak Boh chce, tak budem vtedy zrovna späť z cesty z Etiópie a Rwandy, aby som tam bol a s našimi bratmi a sestrami sa v ten deň stretol. Budú tam ľudia z vlády a ľudia, ktorí budú pod zvestovaním Slova po prvýkrát. Bolo to jednoducho pranie nášho brata, aby brat Frank prišiel a priniesol Slovo týmto ľuďom, ktorí budú Slovo a zvesť počuť po prvýkrát. Ďakujem za pozvanie.

Boh požehnaj všade, aj našich mimoriadnych priateľov z Kanady, brata Elisa Wendel a celú jeho rodinu, jeho mamu a sestru, ktorí tieto zhromaždenia taktiež počuli po prvýkrát. Aj všetci ostatní, ktorí ste tieto veci počuli po prvýkrát, premýšľajte nad nimi vo svojom srdci, nie vo vašej hlave. Premýšľajte nad nimi vo svojich srdciach. Mária vo svojom srdci premýšľala nad všetkými slovami. Boh nehovorí k hlavám, ale k srdciam, a my sme z srdca veriť. Prosím, spomínajte mňa a cestu, aby ma Pán sprevádzal a použil ku požehnanu. Vy viete, že v Etiópii a Eritrei sú všade núdze, ale my veríme, že aj toto bude naposledy. A náš milovaný brat Teo z Adis Abeby, ktorý sám je právnik, všetko pripravil, Boh požehnaj. Boh skutočne požehnaj.

Brat Schmidt, poďakuj s nami a s tými, ktorí sa budú krstiť.
Zaspievajme ešte Toto je deň, ktorý Pán učinil.